

Nieuwsbrief NR. 2 – voorjaar 2016

JOHAN & VERONIQUE GEERTS

LES GÎTES AU FIL DU LOISON,

postadres:
34 GRANDE RUE,
55700 BROUENNES.
TÉL: +33 329 88 31 79,
MOBILE: +33 647 38 04 42

contact@louppy.be
www.louppy.be
www.aufilduloison.fr

Au fil du Loison.....

- De Loison is een kleine eigenwijze rivier die langs de gîtes loopt
- Au fil de l'eau betekent letterlijk 'met de stroom mee'.
- Au fil du Loison = met de stroom van de Loison mee!

Laat u leiden door de stroming van deze kleine maar eigenwijze rivier!

Johan & Veronique

Een nieuw jaar is begonnen

Wij wonen hier en zijn hier content. We leven mee met de seizoenen, met het leven hier ter plekke, helemaal anders dan in Vlaanderen. We vertellen er graag over en nodigen jullie uit om er mee van te proeven, hier in het Noorden van de Meuse.

We zitten in de donkerste periode van het jaar, de periode met de meeste stilte, met de minste activiteit. De tijd van de korte dagen, de avonden aan het vuur. De gezelligheid en het geborgene.

De tijd van het stoken van het hout dat we deze zomer binnen brachten en stapelden. Eik en beuk en haagbeuk. Het hout van hier, uit het bos van het dorp.

De periode van de jacht, waar u verder een uitgebreid artikel van vindt.

En hebben jullie onze nieuwe website al gezien. Met fierheid en met veel dank aan de maakster (www.betula-alba.nl) staat de site

online. Het is een totaal nieuw concept. De website is tegelijk ook een leidraad en een gids als jullie naar hier komen. De website kunt u zien op: www.louppy.be en in het frans op www.aufilduloison.fr

Het prepareren van de nieuwste gîte. Een supergezellige gîte overigens. We leggen de laatste hand aan kleine afwerkingen, Veronique zal de gordijnen nog inkorten deze week en de wand aan de trap moet nog afgewerkt. De foto's kan je binnenkort zien op de website: www.louppy.be .

We staan ook even stil bij 2016.

100 jaar geleden is het nu dat Verdun gebukt ging onder de beschietingen. We kunnen er niet naast kijken, nog steeds zien we de sporen van een nieuwe oorlog, nooit ervoor waren gevechten zo hevig, en zo moordend.

JOHAN & VERONIQUE

DOUAMONT
VERDUN
MEUSE

La route au fil du Loison

Er is veel te zien in onze streek. Teveel omdat allemaal in één keer te bezoeken. Onze gasten maken keuzes: wandelen of fietsen, of het cultureel erfgoed. De oorlog of de oude geschiedenis van de Merovingers. De oude typische architectuur van de huizen, gebouwen en wasplaatsen. En dan die overweldigende natuur.

Speciaal voor de vakantiewoningen van "les gîtes au fil du Loison" is er op de website een route gemaakt met informatie over de dorpen langs de: Loison.

www.louppy.be/loison.html

Neem eens de tijd om rustig door zo'n dorp te wandelen, of door de streek te fietsen. Een wandeling over

de oude spoorlijn is altijd interessant. Het bezoek aan het meer van Billy-sous-Mangiennes met zijn kraanvogels: L'étang du haut fourneau, is de moeite waard.

Vergeet niet een bezoek aan de kapel op de begraafplaats van Jametz, met de Maria met afgebroken arm! Sowieso zijn de kerken een bezoek waard.

Tegenwoordig veelal op slot maar de burens of het gemeentehuis weten altijd een sleutel.

Ga eens opzoek naar het fresco in het gemeentehuis van Vittarville. We wachten nog op de eerste foto hiervan!

Veel plezier!

En daar stonden we dan te kijken door de kleine raampjes van het ossuarium in Douamont. Schedels, dijbenen, armen, gebroken en versplinterd, alles door elkaar, complete vrachtwagens vol.

Duizenden en duizenden beenderen, van Franse en Duitse jongens, jonge mannen, kinderen van een vader en een moeder. Of soms al vader van zonen en dochters.

We werden er stil van en Veronique zei: "wie krijgt nu toch zoveel jonge mensen zover om kanonnenvlees te worden op een slagveld ver van huis". En toch zijn ze vertrokken, niet met tegenzin, uit idealisme, met de overtuiging dat ze hun familie verdedigden, hun leven te geven voor het overleven van diegene die ze graag zien.

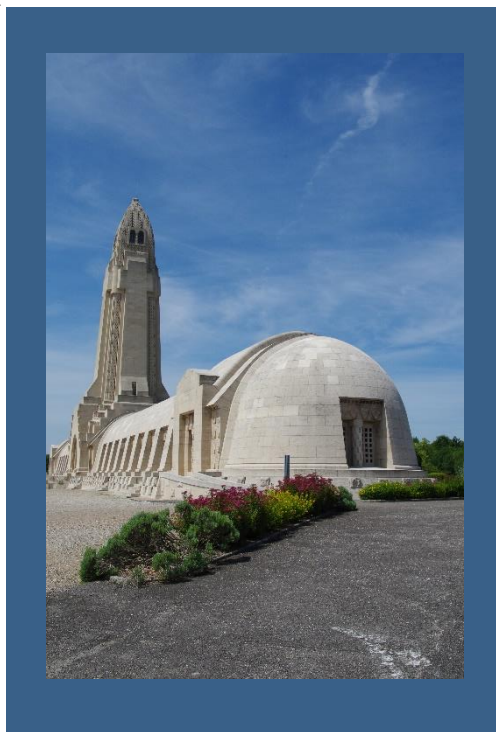
De slagvelden tegen Verdun op een klein half uurtje van bij ons; telkens opnieuw worden we er stil, het is a.h.w. een bezoek dat tot bezinning brengt.

Het roept heel wat vragen op en het geeft heel wat antwoorden in de gesprekken die we erover hebben.

Laatst was er een gezin van Poitiers te gast, gekomen met hun 2 pubers, speciaal voor de slagvelden van Verdun.

Met z'n vieren bezochten ze voor het eerst de site, bespraken wat ze zagen, gingen discussiëren over de zin en onzin van de oorlog, en uiteindelijk over elk conflict. Voor hen alle 4 vertelden ze ons, was het educatief en gaf het een binding in hun gezin.

Wij willen jullie uitnodigen om Verdun mee te beleven, erover te discussiëren onder elkaar, om je te laten raken, om een weekend of een week op een "andere" manier door te brengen.

Affouage en het recht op hout

Er is in Frankrijk een recht van iedere burger, en dat is het recht op brandhout. Dit recht en de organisatie van de verdeling onder de inwoners van het dorp is bij wet vastgelegd.

Hoe werkt dat nu? Wij wonen in Brouennes, en hebben het recht om ons mee in te schrijven voor de "affouage".

In het najaar krijgen we een uitnodiging in de brievenbus. Op de opgegeven datum en uur begeven we ons naar het gemeentehuis waar de burgemeester uitlegt welk deel van het bos dit jaar gemarkeerd is. Het deel is onderverdeeld in kleinere delen en door middel van loten worden de stukken verdeeld.

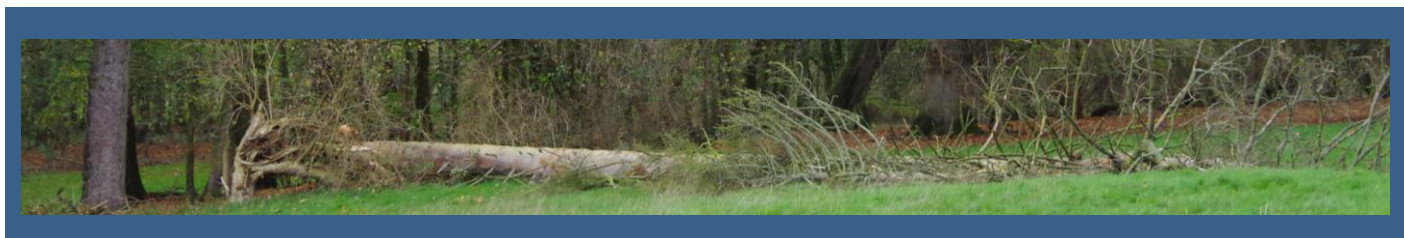
Sommige stukken zijn makkelijker te bereiken of hebben gemakkelijkere bomen om neer te leggen.

De bomen werden op voorhand gemarkeerd door een boswachter van het ONF (office national du forêt) een staatsbediende. De boswachter markeert alle bomen die niet mooi van vorm zijn, te dicht bij andere staan, geen kans hebben om mooi waardevol constructiehout of meubelhout te leveren. Hij pakt dat zodanig aan dat de affouage een beter bos oplevert. Het bos is opgekuist.

Het eerste weekend dat het weer het een beetje toelaat is het een plezier om naar het bos te gaan. Een groot deel van het dorp is aan 't zagen, klieven en stapelen. Het staat er vol met terreinwagens en tractoren, jong en oud is bezig, de kinderen helpen mee, hoe klein ze ook nog zijn, ze hebben koffie mee en broodjes, en een borrel voor de mannen als het echt koud is. Overall hoor je de kettingzagen, hoor je het staal op staal van de wiggen die in het hout gedreven worden. Alleen de aangeduide bomen mogen geveld worden. Haagbeuk en eik, en beuk gaan tegen de vlakke en worden op stukken gezaagd van 1 meter lang. De te dikke stukken worden gekliefd ter plekke met de bijl en de wiggen. De te kleine takken gaan op een hoop en veranderd op termijn in humus.

Nadat de stapels klaar zijn zal de houthoeveelheid gemeten worden. Het aantal stère (1 stère is 1m3 hout los gestapeld) vermenigvuldigd met 7 of 8 euro per stère is af te rekenen met de gemeente. Het hout mag getransporteerd als de hoeveelheid betaald is en als de boswachter het bos vrijgeeft. En dit hangt af van de weersomstandigheden; is het bv te nat zal het bos door de tractoren en de 4x4 's te veel schade ondervinden.

Wij stoken hoofdzakelijk op hout, omwille van de prijs, maar zeker ook omdat hout stoken CO2 neutraal is. De boom nam immers evenveel CO2 uit de lucht als hij teruggeeft als hij verbrand wordt. Zouden we hem niet verbranden rot hij uiteindelijk weg in het bos wat evenveel CO2 geeft, en wij stoken dan met fossiele brandstoffen.

Nieuwe vakantiewoning: les deux renards.

Met fierheid kondigen we onze nieuwste gifte aan in Brouennes: "Les deux renards" (de 2 vossen)

Het is gebouwd in 1715 en dus dit jaar 300 jaar oud. We kochten het nog redelijk authentiek, met de voordeur zonder kozijnen, met de open haard, met een chape over de aangestampte aarde getrokken, en de sporen van een eerdere verbouwing. We kozen voor het authentieke zoveel als mogelijk te bewaren zonder in te boeten aan ons dagelijks comfort. Het werd op het gelijkvloers een leefkeuken met de oude trap naar boven en erachter het salon met de houtkachel, heerlijk cocoonen in de winter. Op de eerste verdieping 2 slaapkamers en badkamer. Een slaapkamer met een dubbel bed en een met een enkel bed. Onder het dak nog een slaapkamer met een dubbel bed.

Het is praktisch en comfortabel en het laat toch nog voldoende van de oude huisje zien. De informatie met de foto's staan binnenkort op de website: <http://www.louppy.be>.

Wat wilt u nog meer:

'au fil du Loison':

laat u meevoeren door de stroom en het ritme van het water van de Loison.

De Jacht

Van 1 oktober tot eind februari loopt bij ons het jachtseizoen. Het is de tijd dat we in de weekends maar ook in de week de 4x4's aan het ontmoetingslokaal zien vertrekken. Dat we horen schieten en dat we de honden vol enthousiasme horen blaffen.

Wijzelf hadden er eerlijk gezegd vroeger wel vragen bij. Maar sinds dat we weten hoe het werkt en wat de beweegredenen, de code en de spirit zijn van een jager, hebben we er een andere kijk op gekregen. Het departement van de Meuse en vooral de Gaume waar wij wonen is een landbouw en bosbouw gebied. Er is plaats te over voor groot wild, het is natuurlijk prachtig om herten op onze wandelingen tegen te komen maar als er teveel van zou zijn is de natuurlijke balans uit evenwicht en gaat het mis.

Lang geleden toen er hier nog voldoende wolven waren was er een natuurlijk evenwicht, maar nu heeft de mens de taak om dit over te nemen. Zou dat niet gebeuren, dan krijgen we veel meer schade in de landbouw. De everzwijnen, op zoek naar wortels beschadigen de bosondergrond, veel meer verkeersongevallen met overstekend wild, de dieren zouden te weinig voedsel vinden en sterven een hongerdood in de winter, zoals in de Oostvaardersplassen in Nederland. Voldoende reden dus om aan degelijk wildbeheer te doen.

Lees het gehele artikel op de internetsite: <http://www.louppy.be/nieuws.html>.